तुन्द् 1. *P.* (चेष्टायाम् *K.*; scribitur तुद्, gr. 110[a].) se movere, ire; operam dare, anniti. *K.*: तुन्दति सुखाय. *Cf.* त्रन्द्.

c. नि discedere? Rig-V. 58. 1.: सहोजा अमृतो नितुन्दते «robore genitus immortalis discedit».

तुन्द *n.* venter. Am.

तुप् 1. 6. *P.* pulsare, ferire, occidere. (*Cf.* तुम्प्, तुफ्, तुम्फ्, तुम्ब्, तुभ्, त्रुप्, त्रुम्प्, त्रुफ्, त्रुम्फ्; gr. ΤΥΠ, τύπτω.)

तुफ् 6. *P. id.*

तुभ् 1. *A.* 4. et 9. *P.* तोभे, तुभ्यामि, तुभ्नामि. *id.*

तुमुल *Adj.* 1) turbatus, perturbatus, confusus. A. 6. 22. Ragh. 5. 49. (Schol. = सङ्कुल.) 2) tumultuosus. Bh. 1. 13. 19. A. 2. 2. (*Cf.* lat. *tumultus.*)

तुम्प् 1. *P.* et 10. *P.* (तुम्प् 10. scribitur तुप्, gr. 110[a].) *i. q.* तुप्.

तुम्फ् 6. *P. id.*

तुम्ब् 1. et 10. *P.* (अर्दने *K.* अर्दे *V.*; scribitur तुब्, gr. 110[a].) vexare. *Cf.* तुप्.

तुम्बुरु *m. nom. pr. Gandharvi.* In. 2. 28.

तुर् 3. *P.* तुतोर्मि properare (*v.* त्वर्, unde तुर् ejecto अ. *Cf.* द्रु).

तुरग *m.* (celeriter iens e तुर, quod seorsim non invenitur, et ग) equus. Ragh. 1. 42.

तुरङ्गम *m.* (e तुर *in acc.* et गम्) *id.* A. 7. 11.

तुरासाह् *m.* (*Nom.* तुराषाट्, e तुरा i. q. त्वरा et साह् perferens a r. सह्) cognomen Indri. Ragh. 15. 40.

तुरीय (a चतुर्, abjectâ syllabâ initiali, s. ईय pro तीय, cf. द्वितीय, तृतीय) quartus.

तुर्य (e praec. ejecto ई) *id.*

तुर्व् 1. *P.* तूर्वामि (हिंसायाम् *K.* हिंसे *V.*) ferire, laedere, occidere; *cf.* थुर्व्, दुर्व्, धुर्व्, जूर्व्.

तुल् 1. et 10. *P.* tollere, sublevare. Ram. I. 54. 15.: धनुस् तोलयिष्यामि पाणिना. — *Part. pass.* तुलित sublevatus. Ragh. 4. 80.: पौलस्त्यतुलितस्या ऽद्रेः; 12. 89.: तुलितकैलाश. (Cf. दुल्, lat. *tollo, tuli*; gr. τλάω, τελάμων, τάλαντον (v. तुला); goth. *thula* tolero; nostrum *dulde*; lith. *turrù* habeo, *ap-turru* adipiscor.)

c. आ *id.* Ram. I. 48. 42.: न शेकुर् आतोलयितुम्.

तुलय् (*Denom.* a तुला) ponderare. Mah. 3. 10583.: उत्कृत्य स्वयम् मांसन् तुलयामास कपोतेन समम्.

तुला *f.* (r. तुल् s. अ in *fem.*) 1) libra. Hit. 133. 1. 2) similitudo. Ragh. 5. 68.; *cum instr. ibd.* 8. 15.

तुल्य (a praec. s. य) aequalis, similis, *c. instr.* N. 4. 6. Dr. 6. 12.

तुष् 4. *P.* gaudere, contentum esse. Mah. 3. 1109.: तुष्य मा क्रुधः; 2. 149.: तुतोष पूजाम् प्राप्य; A. 4. 49.: नित्यन् तुष्टाश्च ते राजन् प्राणिनः सुरवेश्मनि. *C. instr.* Man. 12. 37.: येन तुष्यतिचा ऽऽत्मा ऽस्य. *C. gen.* Mah. 1. 3017: कर्मसाक्षी क्षेत्रज्ञो यस्य तुष्यति, न तु तुष्यति यस्यै ऽष पुरुषस्य. *C. loc.* Hit. 40. 7.: यस्याम् भर्ता न तुष्यति. *C. acc.* Mah. 1. 4198.: न तुतोष पतिन् तदा. — *Caus.* exhilarare. N. 1. 7.: तं स भीमः ... तोषयामास ... सत्कारेण; Mah. 3. 9943.: तन् तोषय तपसा. (Cf. तूष्; lith. *tészìju* recreo, reficio.)

c. परि *i. q. simpl.* R. Schl. II. 2. 33.: उत्सवेषु परितुष्यति. — *Caus.* Sa. 3. 21.: भर्तारम् पर्यतोषयत्.

c. सम् *id.* Bh. 3. 17.: आत्मनि सन्तुष्टः; 12. 14. 19. — *Caus.* Mah. 3. 13685.: गुरुं सन्तोषयेत; Hit. 25. 16.: भोजनविशेषैर् वायसन् सन्तोष्य.

तुष *m.* folliculus, gluma *oryzae* etc. Dr. 6. 21. (*cf.* त्वच् tegere, त्वच् cutis, cortex.)

तुषार *m.* pruina, nix, gelu. Ragh. 9. 68. 14. 84.; R. Schl. I. 49. 17.

तुष्टि *f.* (r. तुष् s. ति) gaudium, satisfactio. In. 5. 13. Sa. 1. 7.

तुस् 1. *P.* (शब्दे *K.* ध्वाने *V.*) sonare. (Fortasse lat. *tus-sis* ex *tus-tis.*)

तुस्त *n.* pulvis. (Cf. angl. et anglo-sax. *dust.*)

तुह् 1. *P.* (अर्दने) vexare. *Cf.* 2. दुह्.

तुहिन *n.* pruina, nix, gelu. Am. (Hib. *deigh* «ice».)